

Arrest

nr. 119 398 van 24 februari 2014
in de zaak RvV X

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding.

DE VOORZITTER VAN DE IIDE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nepalese nationaliteit te zijn, op 2 september 2013 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 1 augustus 2013 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking houdende de vaststelling van het rolrecht van 10 september 2013 met referentienummer REGUL X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien de synthesesamenvatting.

Gelet op de beschikking van 2 december 2013 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 7 december 2013.

Gelet op de beschikking van 20 januari 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 februari 2014.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij, bijgestaan door advocaat J. VANDEN ABEELE en van advocaat S. MATROYE, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de ontvankelijkheid

Ambtshalve stelt de Raad de onontvankelijkheid van het beroep tot nietigverklaring vast.

1.1 Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) aan de partijen de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld: “Overeenkomstig artikel 39/81, zevende en vijfde lid, van de vreemdelingenwet, “doet de Raad uitspraak op basis van de synthesememorie”, waarin “alle aangevoerde middelen worden samengevat”.

In casu, bevat de door de verzoekende partij ingediende synthesememorie enkel een uiteenzetting die zich beperkt tot een repliek op de nota met opmerkingen, zonder de oorspronkelijke middelen te hernemen of samen te vatten, en zelfs zonder aan te geven van welke bepalingen de schending wordt opgeworpen.

Bij gebrek aan enige middelen in de synthesememorie, dient het huidig beroep verworpen te worden.”

Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog haar visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224 092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

Op 7 december 2013 dient de verzoekende partij een verzoek tot horen in. Ter terechtzitting van 11 februari 2014, alwaar de verzoekende partij uitdrukkelijk uitgenodigd wordt te reageren op de in de beschikking van 2 december 2013 opgenomen grond, zet zij uiteen dat mijnheer de Belgische nationaliteit heeft, mevrouw afkomstig is van Nepal en er geen discussie bestaat over een eventueel schijnhuwelijk. Zij bevestigt dat zij niet *ab initio* de gevraagde stukken heeft bezorgd, naderhand wel. Dit is de fout van de loketbediende bij de stad Gent: deze had gezegd dat meneer 1256 euro/maand moest hebben, pas later werden bewijzen toegevoegd, maar deze waren ook niet gevraagd. Ondertussen is het euvel hersteld en zijn alle stukken ingediend. Zij stelt dat meneer al vijf jaar werkt bij een tuinfirma en meer dan het minimum verdient.

De kamervoorzitter vraagt een reactie op de beschikking. De verzoekende partij vraagt hierop in billijkheid te oordelen dat de stukken voorgelegd en in orde zijn. Zij wil vermijden een nieuwe aanvraag te moeten doen.

De verwerende partij verwijst naar de beschikking en voor zoveel als nodig naar haar nota.

1.2 Zoals in de beschikking van 2 december 2013 reeds werd gesteld, bevat de door de verzoekende partij op 29 oktober 2013 ingediende synthesememorie geen middelen, doch slechts een repliek op de nota met opmerkingen van de verwerende partij. Dit wordt door de verzoekende partij ter terechtzitting geenszins betwist. Zij beperkt zich namelijk tot een uiteenzetting ten gronde, zelfs nadat zij door de voorzitter een tweede maal uitdrukkelijk naar een reactie op de beschikking gevraagd wordt. Er dient dan ook te worden vastgesteld dat de verzoekende partij op geen enkele manier ingaat op de inhoud van voormelde beschikking, zodat zij met haar betoog ter terechtzitting aan het in deze beschikking gestelde dan ook geen afbreuk kan doen. Gezien artikel 39/81, zevende lid van de vreemdelingenwet bepaalt dat de Raad uitspraak dient te doen op basis van de synthesememorie en de synthesememorie *in casu* geen middelen bevat, dient te worden vastgesteld dat het beroep bij gebrek aan middelen onontvankelijk is en zodoende dient te worden verworpen.

Gelet op het voorgaande is het beroep tot nietigverklaring bij gebrek aan middelen onontvankelijk.

2. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig februari tweeduizend veertien door:

mevr. A. DE SMET,

kamervoorzitter.

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET